CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1r-370/25 Judecătoria Bălți, sediul Central
1-25028160-03-1r-05052025 Judecător Natalia Foma

D E C I Z I E
În numele Legii

05 martie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
în componența sa:
Președintele ședinței: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Janu Anatolie în interesele inculpatului Dubina Oleg declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 aprilie 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

Dubina Oleg *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, studii medii, supus serviciului militar, divorțat, ne angajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat prin:

- sentința Judecătoriei Bălți din 24.10.2008, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, conform art. 85 Cod penal, s-a adăugat parțial partea neexecutată stabilită prin sentința Tribunalului Bălți din 01.12.2000, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 2 ani și 3 luni, închisoare;

- decizia Curții de Apel Bălți din 07.10.2009, s-a casat sentința Judecătoriei Bălți din 24.10.2008 a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 7 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, iar conform art. 85 Cod penal, s-a adăugat parțial partea neexecutată stabilită prin sentința Tribunalului Bălți din 01.12.2000, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 7 ani și 6 luni, închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale;

- prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 29.07.2024, s-a admis acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la 30.05.2024, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.288 alin.(2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal,-

Cauza a fost examinată în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare al cauzei:
În instanța de fond: *03.03.2025 – 03.04.2025*;
În instanța de recurs: *05.05.2025 – 05.03.2026*.
Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Dubina Oleg, deținător al permisului de conducere nr.*****, cu dreptul de a conduce mijloace de transport de categoria B», la data de 20.02.2025 deplasându-se pe traseul național R-6 în apropiere de km 134+800 m, din direcția str. Sofia, mun. Bălți spre direcția str. Bulgară, la volanul mijlocului de transport de model ”Peugeot Rifter” cu nr./înm. *****, fiind conștient de consecințele consumului băuturilor alcoolice, contrar prevederilor pct.14 lit. a) Regulamentului de Circulație Rutieră, potrivit căruia: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a consumat mai multe băuturi alcoolice, și fiind în stare de ebrietate survenită în urma consumului de alcool, dându-și seama că, conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate survenită în urma consumului de alcool şi dorind aceasta, tot în aceiași, zi, a urcat la volanul automobilului indicat supra, pe care l-a condus până în momentul în care, în jurul

orelor 06:34, nu s-a isprăvit cu ghidajul și a derapat de pe traseu vizavi de magazinul ”Numina” de pe str. Sofiei din mun. Bălți.

Ulterior, fiind depistat de către colaboratorii de poliție, care au documentat cazul derapării de pe traseu, Dubina Oleg a fost suspus testării alcoolscopice cu alcooltestul de model ”DRAGER”, în rezultat la ce, la el a fost constatată starea de ebrietate alcoolică a lui, cu depășirea limitelor de alcool admisibile la data de 20.02.2025, orele 06:58 min., cu concentrația de alcool pur în aerul expirat în cantitate de 0,73 mg/1, cantitate care, depășește limitele de alcool admisibile stabilite prin legislație.

Prin acțiunile sale intenționate, Dubina Oleg a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l*.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art.364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată.

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 aprilie 2025, s-a recunoscut Dubina Oleg vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin. (1) Cod penal, și în baza acestei Legi, a-i stabili pedeapsă sub formă de 1 (unu) închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Punerea în executare a sentinței de realizat din momentul devenirii definitive.

Termenul executării pedepsei închisorii de calculate din momentul reținerii inculpatului și punerii în executare a sentinței.

Executarea pedepsei stabilite inculpatului Dubina Oleg s-a pus în sarcina Inspectoratului de Poliție Cricova (în partea reținerii) și penitenciarului respectiv, stabilit de Administrația Națională a Penitenciarelor pentru executarea sentinței.

S-a dispus transmiterea în termen de până la 10 zile organului emitent și anume Direcției documentare conducători auto din Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul Agenției Servicii Publice a RM, permisul de conducere nr. *****, eliberat de autoritățile moldovenești, pe numele lui Dubina Oleg, pentru anularea acestuia.

S-a explicat lui Dubina Oleg că, conform prevederilor relevante ale art. 651 alin. (3) Cod penal, permisul de conducere poate fi redobândit ulterior, în modul stabilit de lege.

Corpul delict un disc DVD-R cu secvențe video din 21.02.2025, urmând a fi păstrat la materialele cauzei.

Corpul delict automobilul de model ”Peugeot Rifter” n/î *****, care a fost restituit proprietarului, urmând a fi lăsat în proprietatea acestuia.

S-a aplicat în privința lui Dubina Oleg măsura preventivă sub formă de - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 04 martie 2026, s-a substituit sintagma ”Se recunoaște Dubina Oleg vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264[1] alin.(1) Cod penal, și în baza acestei Legi, a-i stabili pedeapsă sub formă de 1 (unu) închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și cu executare în penitenciar de tip semiînchis”, cu sintagma corectă ”Se recunoaște Dubina Oleg vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(1) Cod penal, și în baza acestei Legi, a-i stabili pedeapsă sub formă de 1 (unu) an, închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și cu executare în penitenciar de tip semiînchis”.

Exercitarea căilor de atac:

Sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către avocatul Janu Anatolie în interesele inculpatului Dubina Oleg, solicitând casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 aprilie 2025, cu pronunțarea unei noi sentințe în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care față de inculpatul Dubina Oleg, să fie stabilită pedeapsa sub forma de amendă.

În susținerea cerințelor recursului, consideră că instanța de fond a stabilit just circumstanțele cauzei şi corect a calificat acțiunile lui Dubina Oleg potrivit normei penale încriminate, însă sunt de părere că instanța neîntemeiat a ignorat posibilitatea aplicării față de inculpat a pedepsei mai puțin severe decât cea aplicată, a pedepsei alternative prevăzute de norma penală incriminată.

Așadar, potrivit sancțiunii art. 264[1] alin. (1) Cod penal, în calitate de pedeapsa fața de inculpat poate fi stabilită una din următoarele sancțiuni: - amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau - închisoare de la 1 la 3 ani. Conștientizează faptul că stabilirea unei pedepse concrete ține exclusiv de instanța de judecată, însă, raportând situația din speță la personalitatea vinovatului, la circumstanțele cauzei, la comportamentul acestuia în timpul investigării cauzei date, precum și la solicitările participanților la proces, consideră că instanța de fond, în atare situație, de-jure a ignorat criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Recurentul consideră că instanța de fond, pronunțând verdictul său: pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 (unu) _?_, nu a examinat posibilitatea reală și eficientă a aplicării față de inculpat a pedepsei alternative, posibile și legal aplicate la caz, formal a trecut cu vederea supra celor solicitate de partea apărării, și anume de a aplica fața de Dubina Oleg a pedepsei sub forma de amenda, sau cel

puțin - a pedepsei non-privative de libertate, condamnarea cu suspendarea condiționată.

Totodată, recurentul atestă că instanța nu a ținut cont de cele solicitate ca pedeapsa, și a ieșit vădit din limita cerută prin ce de fapt arbitrar și abuziv a înrăutățit situația inculpatului.

Prin urmare, la caz, nu poate vorbi despre o instanța imparțială și pronunțarea unei hotărâri legale. Solicită acordarea posibilității şi șansa lui Dubina Oleg de a dovedi prin comportamentul său că acesta a făcut concluzii din cele întâmplate, şi mai mult pași incorecți nu va admite. Așadar, este convins că condițiile privind aplicarea pedepsei alternative închisorii, sunt aplicabile şi cazului de speță.

Circumstanțe cauzei penale raportate la situația inculpatului oferă posibilitatea trasării unei concluzii că nu este rațional ca Dubina Oleg să execute pedeapsa stabilită de instanța de fond – 1 (unu) ? de închisoare real. Atrage atenția instanței de recurs că aplicarea pedepselor alternative prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal – cum este amenda, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură legală și identică în grad, oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de persoană este un incident în viața acestuia.

Astfel, în susținerea celor menționate invocă următoarele: 1. reține că potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 5 ani inclusiv. Astfel, fapta incriminată inculpatului se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Remarcă faptul, că atât în momentul luării explicației de la Dubina Oleg, cât și la data recunoașterii pe acesta în calitate de bănuit, precum în continuare și învinuit, inculpat - în instanța de fond, Dubina Oleg a recunoscut pe deplin vina sa, dând declarații despre cele săvârșite.

Totodată, în şedinţă preliminară inculpatul Dubina Oleg a depus cerere privind examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală. Cu certitudinea constată că Dubina Oleg nu prezintă pericol social şi corectarea lui este posibilă fără a fi supus răspunderii penale atât de aspre – cum este doar și exclusiv închisoare, care s-a stabilit la caz, care se răsfrânge și asupra inculpatului și familiei acestuia.

Astfel, consideră că instanța de fond de-jure a ignorat criteriile generale de individualizare a pedepsei. În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă.

Potrivit art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală, nimeni nu poate fi urmărit penal sau judecat pentru săvârșirea faptei penale cu privire la care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare. Astfel, se atestă că concluziile

pe care se întemeiază soluția instanței de a alege pedeapsa cu închisorii, nu susține nici o critica, iar ca urmare este una neîntemeiată și neraportată la caz, fiind una inechitabilă.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data de 19 februarie 2026, procurorul în Procuratura de Circumscripție Nord, Pasat Liliana, a înaintat referință pe marginea cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs, din motiv că inculpatul a fost anterior condamnat pentru comiterea faptelor infracționale și contravenționale, motiv din care, pedeapsa stabilită inculpatului este una încadrată în limitele prevăzute la partea specială a Codului penal și raportată personalității inculpatului.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul a ajuns la concluzia, că recursul avocatului Janu Anatolie în interesele inculpatului Dubina Oleg declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 aprilie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.437 alin.(1) pct.1[4]) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364[1] alin. (10), (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. (11) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 şi art. 448.

Conform art.448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin.(1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364[1] alin. (3) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate

la faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu (f.d.108).

Respectiv, chestionându-l pe Dubina Oleg în ce privește faptele imputate prin rechizitoriu și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța în corespundere cu art.364[1] alin.(4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 31.03.2025 i-a admis cererea contrasemnată de către avocat, reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că fapta îi este dovedită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului, potrivit regulilor de audiere a martorului (f.d.109). Drept urmare, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpat, cu includerea ei în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond, inculpatul Dubina Oleg a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Dubina Oleg în baza dispozițiilor art.264[1] alin. (1) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Probele verbale coroborează întru tot cu cele material-scrise administrate pe caz, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă, în corespundere cu prevederile art.100 - 101 Cod de procedură penală, detaliat expunându-le în conținutul sentinței de condamnare, fapt pentru care expunerea lor repetată rămâne a fi inutilă, cu atât mai mult că dezacordul exprimat cu soluția instanței de fond se referă la pedeapsa aplicată.

Totodată, instanța de recurs conchide că pedeapsa stabilită inculpatului prin sentința adoptată de către instanța de fond, prin aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (2) Cod penal, sub formă de 1 (unu) an închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, este una legală și întemeiată care urmează a fi susținută, deoarece este una echitabilă și în strictă conformitate cu prevederile art. 61, art. 75 Cod penal, precum și cu prevederile art.80[1] alin.(1) și (2) Cod penal, și în concordanță cu personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art. 384, art. 389, art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Dat fiind faptul că, sentința se contestă doar în latura stabilirii pedepsei penale cu închisoarea, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat oferit de către instanța de fond, ce este bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, urmare a căror, nu s-au stabilit circumstanțe, care ar permite aplicarea unei pedepse cu amenda, or, recunoașterea vinovăției, căința sinceră și acceptarea procedurii restrânse de examinare a cauzei, în calitate de circumstanțe atenuante, i-a asigurat reducerea limitelor de pedeapsă în temeiul art. 80[1] Cod penal, fiind imposibilă utilizarea lor repetată pentru aplicarea unei pedepse cu amenda.

Ca urmare, instanța de recurs critic apreciază argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, prin care se solicită aplicarea pedepsei sub formă de amendă.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, instanța de recurs critic apreciază cele invocate de către recurent, și reține următoarele:

În conformitate art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori

agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Reieșind din norma legală, urmează că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Potrivit dispoziției art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea de care este învinuit Dubina Oleg se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Din materialele cauzei urmează că, inculpatul Dubina Oleg a fost anterior condamnat: 1) prin decizia Curții de Apel Bălți din 07.10.2009, s-a casat sentința Judecătoriei Bălți din 24.10.2008, a fost condamnat în baza art. 189 alin. (1) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, iar conform art. 85 Cod penal, s-a adăugat parțial partea neexecutată stabilită prin sentința Tribunalului Bălți din 01.12.2000, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 7 ani și 6 luni, închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale; 2) prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 29.07.2024, s-a admis acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la 30.05.2024, s-a recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 288 alin. (2) lit. d) din Codul penal și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit cazierului contravențional, inculpatul Dubina Oleg a fost tras la răspundere contravențională de mai multe ori, și anume: la data de 05.04.2024, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional; la data de 04.04.2024, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional; la data de 18.04.2024, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional; la data de 01.05.2024, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional; la data de 20.02.2024, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, reținându-se circumstanțele descrise supra, instanța de recurs va fi solidară cu concluzia instanței de fond, că pedeapsa închisorii, este unica care va duce la atingerea scopului pedepsei penale, luând în considerație pericolul social sporit al infracțiunilor comise de inculpat pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Instanța de recurs critic apreciază argumentele recurentului, precum că pedeapsa cu închisoare pentru un termen de 1 (unu) an, este prea aspră, considerând că urmează a fi stabilită pedeapsa amenzii sau a unei pedepse neprivative de libertate.

În acest context se reţin prevederile art. 80^1 alin. (1) şi (2) Cod penal, care statuează că, (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. (2) În cazul în care *inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu* pentru infracţiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), *art. 264^1*, 324–335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta *beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute* în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Sancțiunea art. 264^1 alin. (1) Cod penal prevede două tipuri de pedeapsă cu amendă de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Aplicând prevederile art.80^1 alin. (2) Cod penal, limita de pedeapsă cu amenda se stabilește de 1875 unități convenționale sau închisoare până la 2 ani 3 luni.

Deci, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a stabilit corect pedeapsa pentru infracțiunea comisă, în privința inculpatului cu privarea de privațiune pentru un termen de 1 (unu) an, în baza art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

Ca urmare, Colegiul penal reține că deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale, instanța a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și art. 75 Cod penal și în special 364^1 Cod de procedură penală, coroborat cu art. 80^1 Cod penal, ce-i determină scopul și criteriile generale de individualizare, corect reținându-i rolul preventiv serios pentru corectarea făptuitorului și restabilirea echității sociale, precum și pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, reieșind din personalitatea inculpatului.

În circumstanțele stabilite a cauzei penale, Colegiul consideră că pedeapsa sub formă de închisoare pentru un termen de 1 (unu) an, este una legală și care va

fi efectivă pentru reeducarea şi corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă pe care instanța de recurs o consideră echitabilă faptelor infracționale săvârșite şi fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal consideră, că în cadrul examinării recursului careva temeiuri de modificare ori casare a sentinței nu au fost stabilite, recursul inculpatului Dubina Oleg, urmând a fi respins ca nefondat, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Janu Anatolie în interesele inculpatului Dubina Oleg declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 aprilie 2025, prin care inculpatul Dubina Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea acestuia pedepsei sub formă de 1 (unu) an închisoare, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**

Copia corespunde originalului.